

Klima-, Energi- og Bygningsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Stormgade 2-6
1470 København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2801
kemin@kemin.dk
www.kemin.dk

Skriftlig meddelelse vedr. Forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning, lov om afgift af elektricitet og ligningsloven (støtte til solcelleanlæg og øvrige små vedvarende energianlæg m.v.) (L 86)

Ministeren

Dato: 13. december 2012

j.nr. 2012 - 7001

Til udvalgets orientering vil jeg oplyse følgende vedrørende nettoafregning for almene boliger:

Regler om nettoafregning

Reglerne om nettoafregning indebærer i praksis, at en elforbruger, som producerer en del af sin strøm selv, kan anvende den egenproducerede strøm uden at betale elafgifter og PSO-tarif. Nettoafregningen reguleres både af bekendtgørelse om nettoafregning for egenproducenter af elektricitet (nettoafregningsbekendtgørelsen), der er udstedt i medfør af elforsyningsloven under Klima-, Energi- og Bygningsministeriets ressort, og af lov om afgift af elektricitet under Skatteministeriets ressort. Lejere er desuden underlagt lejelovgivningen under Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikters ressort. Regulering af almene boligorganisationers virksomhed henhører ligeledes under dette ministerium.

Boligforeninger kan altid nettoafregne for fællesforbrug

En boligforening må gerne nettoafregne produktionen fra et solcelleanlæg i sit eget fælles elforbrug (f.eks. lys på fællesarealer, vaskeri, fælleshus etc.).

Ejer- og andelsboligforeninger kan nettoafregne elforbrug udover fællesforbruget

Efter reglerne i elafgiftsloven og nettoafregningsbekendtgørelsen kan andelsboligforeninger og ejerforeninger dog nettoafregne elforbrug udover fællesforbruget. Det skyldes, at flere elforbrugere i eksempelvis en andelsboligforening eller en ejerforening kan beslutte frivilligt at slå sig sammen til at blive én elforbruger. En central forudsætning for denne model er, at enhver elforbruger har mulighed for at træde ud af fællesskabet for at udnytte sin ret til frit valg af elleverandør. Det fremgår af elforsyningsloven på baggrund af et EU direktiv, at enhver forbruger har ret til frit at vælge elleverandør. Det kan derfor ikke vedtages ved flertalsbeslutning, at alle lejligheder skal aftage el i fællesskab, ligesom det skal stå enhver frit at træde ud af afregningsfællesskabet.

En andelsboligforening eller en ejerforening kan på vegne af et sådant forbrugsfællesskab nettoafregne produktionen fra et solcelleanlæg i det samlede forbrug under forudsætning af, at det er forbrugeren, der 100 % ejer solcelleanlægget. I dette tilfælde er foreningen forbruger af hele det samlede elforbrug og kan derfor nettoafregne produktionen fra et solcelleanlæg ejet af foreningen. Her måles alle andelshaveres elforbrug og solcelleanlæggets nettoproduktion som et samlet forbrug hos andelsboligforeningen på en fælles hovedmåler. I tilknytning her til vil der være installeret en bimåler hos hver enkelt andelshaver, hvor det individuelle elforbrug hos hver enkelt måles og afregnes.

Almene boligforeninger og andre udlejere kan ikke benytte samme model som ejer- og andelsboligforeninger

En almen boligafdeling, som leverer el til lejerne lever ikke op til kravet om, at det er forbrugeren, der skal have 100 % ejerskab til det el-producerende solcelleanlæg. En almen boligafdeling vil derfor ikke kunne nettoafregne for den del af forbruget, som vedrører lejernes individuelle el-forbrug.

Hertil kommer, at EU-direktivet om frit valg af el-leverandør indebærer, at en aftale om fælles el-leverance i en boligafdeling med henblik på nettoafregning ikke er bindende for den enkelte lejer. Lejerne kan dermed frit framelde sig deltagelsen i en sådan aftale og dermed skabe usikkerhed om økonomien for et solcelleanlæg med nettoafregning, som forudsætter en fælles el-leverandør for afdelingen.

Det fremgår af nyere retspraksis, at opkrævning af beløb hos den enkelte lejer ud over lejen kræver udtrykkelig hjemmel. Det er efter Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikters opfattelse yderst tvivlsomt, om der er en sådan tilstrækkelig klar hjemmel i lejeloven og almenlejeloven til at opkræve udgifter til den enkelte lejers forbrug af el i lejemålet til andet end opvarmning som tillæg til lejen. Afregning for el til andet end varme kan således formentlig alene ske ved afregningsmålere (ikke bimålere eller fordelingsmålere) i direkte aftaleforhold mellem lejer og elleverandør. Det betyder, at en udlejer efter de gældende regler ikke kan opsætte og nettoafregne fælles solcelleanlæg for ejendomme med flere lejemål, bortset fra fællesforbruget.

Bekendtgørelsen om sideaktiviteter i almene boligorganisationer m.v. indeholder ikke i dag udtrykkelige regler om etablering af solcelleanlæg og efterfølgende salg af el fra disse anlæg til el-nettet. Ministeriet for By, Bolig, og Landdistrikter arbejder på en ændring af bekendtgørelsen, der sikrer en sådan hjemmel.

Udvalg til fremme af VE i almene boliger

Et udvalg bestående af Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter og Klima-, Energi- og Bygningsministeriet analyserer for indeværende mulighederne for, at fremme introduktion af vedvarende energi i de almene boliger.

Dette udvalg vil vurdere barrierer i gældende lovgivning for energiløsninger, der baserer sig på vedvarende energi, herunder solcelleanlæg, og fremkomme med løsningsforslag. Udvalget vil herunder se på barriererne for, at lejere kan benytte sig af nettoafregning på linje med andelshavere i andelsboligforeninger og ejere i ejerforeninger. Skatteministeriet vil også deltage i dette udvalgsarbejde.

En sådan ændring forudsætter dog at spørgsmålet vedrørende forbrugerens fulde ejerskab til det el-producerende solcelleanlæg løses, så lejerne i en almen boligafdeling i relation til det individuelle el-forbrug kan anses at være ejer af anlægget og dermed få adgang til at nettoafregne.

Jeg mener, at en fjernelse af de nævnte barrierer vil være i tråd med strategien for solcelleanlæg og øvrige små VE anlæg af 15. november 2012, der sigter mod at sikre ensartede økonomiske vilkår for anlæg der kan nettoafregne og fælles anlæg.

Til udvalgets orientering vil jeg oplyse følgende vedrørende husstandsmøller:

Husstandsmøller

Husstandsmøller er ligesom øvrige små VE-anlæg omfattet af L 86. Det er i aftalen af 15. november dog aftalt, at "*Dog analyseres vilkårene for små husstandsmøller nærmere*".

På denne baggrund er aftaleparterne i gang med drøftelser om den fremadrettede støttemodel.

Det er hensigten, at aftaleparterne når til enighed om de fremadrettede vilkår for husstandsmøller, så en eventuel lovændring kan medtages i forslag til lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi og forskellige andre love (Rammer for kystnære vindmøller, revision af værditabs- og køberetsordningerne m.v.), som forventes fremsat 6. februar 2013.

Til udvalgets orientering vil jeg oplyse følgende vedrørende anlægstyper:

500 MW fordelt på anlægstyper

Det indgår i aftalen af 15. november, at evt. justeringer af afregningsregler drøftes, når den samlede udbygning overstiger 500 MW.

Det er derudover planen at følge udviklingen i udbygningen på forskellige anlægstyper. Hvis en bestemt anlægstype overstiger 250 MW, drøftes ligeledes evt. justeringer af afregningsregler.

Med venlig hilsen

Martin Lidegaard